

Hevur tú ein spurning ella onkran trupulleika, sum tú kundi ynskt tær at fingið viðgjordan í hesum teiginum,

Spyr Sosialin

Skriva til: Sosialurin, postsmoga 76, 3800 Argir. Merk brævbjálvan »Spyr Sosialin«.

Eyðun Joensen, salarfrøðingur

Marjun Sigurdsdóttir, sosialráðgevi

Marnir Simonsen, lækni

Fríða Patursson, lógfrøðingur

Vermamma gevur góð »ráð«

Hóast eg kenni mangar skemtifrásagnir, hvussu vermammur kunnu bera seg at mótvægis serstakliga svigardótrum, hevði eg ikki droynt um, at tað kundi koma mær fyrri. Tá vit giftust, var eg nakað ung í mun til mannin, men vit vóru noyðd at giftast, ti eg óætlað var vordin við barn.

Eg hevði ikki kent mannin so leingi. Hann buði hjá mammu síni, sum tá eina tíð hevði verið

einsamall. Eg eri eftirhondini vordin greið um, at hon allarhelst hevur spilt hann, t. v. s. forkelað hann, ti tað er synd at siga, at hann dugir at luttaka í tí húsliga arbeiðinum og at hjálpa mær at passa barnið. Vóru bara vit bæði og dóttir okkara, skuldi eg nokk fingið sett skikk uppá hann, ti hann er avgjort til at snakka við, gerst ongantíð óður. Men her er tað, at vermamma kemur inn í

myndina. Gud viti, hvat hon billar sær inn. Kanska heldur hon meg vera eina toma og óhjálpa dulla, ti hon blandar seg uppi alt møguligt, tekur nærum ráðið av mær sum húsamma, finnst mangan at minum meiningum og gerðum, tykist vita betur um alt millum himmal og jorð.

Eg havi sagt við mannin, at vit mugu gera gomlu púra greitt, at vit trý eru ein familja, sum hava rætt

at bestemma sjálvi, men hann vil bara hava frið, og eftirhondini gerist eg bara meira og meira forsyndað. Eg ivist ikki i, at vermodir bert vil okkum alt tað besta, og kanska eri tað eg, sum eri ómøgulig, men hinvegin haldi eg tað vera mark fyrri, hvat eg eigi at finna meg i, og havi mangan i óðini hugsað um at visa gomlu durafjórðingin ella ryma frá tí heila. Hinvegin er tað spell, so gott vit kundu havt tað, eins og vermamma mangan er hent til at taka. Vit bugva inni hjá vermodur, hevði tað hjálpt at flutt higani?

Ivandi

Munurin í ástøði tykkara millum er ivaleyst hovudsorsokin til ta afturvendandi illstøðuna millum tygum og vermodurina. Eisini plagar tað í slíkum fori at knipa við sjálvsavgerðarrættinum hjá hvørjum øðrum.

Tað kann vera, at vermodir meira og minni ótilvitað kennir seg at »eiga« tygum gjøgnum sonin, sum frammanundan, eftir tí eg skilji av brævinum, hevur verið hennara lúvinnihald alt ov leingi og i alt ov stóran mun.

Sæð við hennara eygum kann tað vera torført at venja seg við, at eitt annað menniskja — í hesum

fari sonarkonan — knappliga kemur upp imillum hana og sonin og fremur broytingar i gerandisdegnum.

Er vermodir harafturat sálarliga gomul, tankaliga stírvín og tilki er sjálvsagt torført hjá henni at taka við nýggjum, og tí má hin parturin i staðin royna at laga seg tess meira fyrri at gera tað møguligt at vera undir somu lón. So sum eg kann ímynda mær støduna, hava heldur ikki tygum tað lætt. Ung, sum tygum eru, eru lúvroyndirnar i praktiskum verki ikki so nógvur sum hjá vermodur, og kanska kenna tygum kapping frá henni, tá umráður mann tygara og húsarbeiðið.

Krovini, sum tygum hava sett manninum fyrri at fáa annað skil á, kunnu av honum skiljast sum eitt val imillum tygum og móðirina. Slík krov eru i veruleikanum ómenniskjanslig, eftirsum eitt ultimativt val já við innibera tap av øðrum partinum.

Hinvegin er tað heldur ikki óvanligt, at ein hjúnafelagi kennir seg kroystan og møguliga so langt sum til at velja, tá næstringar við slatri, atfinningum, góðum ráðum og mis-skiltum hjálpssemi vilja seggja seg imillum hjúnafelagar.

Tygara stoda er kortini

tann við fægst møguleikum fyrri loysn, eftirsum tygum liggja inni á vermodir og i brævinum jálta fyrri at hava hana fyrri neyðini i tí dagliga. I so máta eru ráðini stundum at flyta i egnan bústað ella at býta verandi bústað soleiðis upp, at møguleikar eru fyrri eisini at kunna vera fyrri seg sjálvan, men sum heild er vandamál tykkara rættiliga alment. Tað kann sýnast, sum tað snýr seg um írestandi snamillum vírding fyrri teirri einstoku menniskjuni og sjálvsavgerðarrætti hennara, men kann rætt og slætt eisini bert snúgvá seg um tað, sum fjóldin av menniskjum hevur sera trupult við, nevniliga aftaná fast tilknýti imillum foreldur og born igjøgnum allan uppvoksturinn síðani i víðastu merking at fara frá hvørjum øðrum á náttúrligan hátt og fylgja lívireglunum, sum m. a. finnast longu allarfyrr i Halgubók (I. Mós. 2. kap., 9. or.) um, at maður skal fara frá móður og fadri og halda seg til konu sína o. s. fr.

P.S. Kanska dugir onkur annar betur at svara tygum enn undirritaði.

EyJo

Skal senda eina súkklu til Danmarkar og keypa »en udstoppet laks«

— er millum teir spurningar, sum Kunningarstovan fær um dagarnar. Stovnurin hevur nú verið til at taka í góðar tveir mánaðar, og visir tað seg, at torvur er á slíkari tænastu.

Kunningarstovan, sum læt upp fyrri góðum tveimum mánaðum síðan, hevur havt úr at gera, at skaffa ferðafólki og landsmonn annars, upplýsingar um leyst og fast. Áður var eingin sum kundi veita slíka tænastu.

Torført var i byrjanini, sigur Kunningarstovan i tíðindaskrivi. Vit byrjaðu á sonevndum berum botni

— einasta tilfar vit kundu bjóð viðskiftafólki, var eitt lítið bykort og nakrir faldarar um Føroyar.

Sum fráleið og fólk settu fram spurningar við fjølbroyttum innihaldi, vaks mongdin av tilfari. Kunningarstovan er nú fór fyrri at svara rættiliga nógvum spurningum, og veita fólk vegleiðing um mangt og hv.

Ein afturvendandi fyrri spurningur hevur verið, hvar L.F.F.U. vegleiðingin heldur til. Hetta er felagið, sum upplýsir ungfolki um møguleikar til útbugving. (Dr. Jacobsensgøtu 12, hvønn mánadag og hósdag millum kl. 16 og 18. baðar dagar).

Fyri at mynda fjølbroyttu fyrirspurningar, sum Kunningar-

stovan fær um dagarnar, kunnu hesir vera: »Hvussu skal eg senda eina súkklu til Danmarkar?« »Hvor kan man købe en udstoppet laks?« og »where can I fill my compressed air bottle?«, og m. a. tilíkt.

Hóast Kunningarstovan i slíkum spurningum er vordin rættiliga kring við tíðini, so eru kortini spurningar, sum hon ikki kann svara á standandi fót. Tá verða viðskiftafólk biðin um at koma aftur seinni, og hevur Kunningarstovan i flestu førum greitt spurningin.

Mongdin tilfarsliga veksir fyrri hvønn dag, og nógv kemur fram, sum krevur viðgerð. Ti er umráðandi, at stovnurin i vetur fær møguleika at virka, til tess at geva enn betri tænastu, komandi

ár. I royndini at betra um tænastuna, hevur stovnurin nú fingið automatiskan telefonsvarara. A telefon 15788 ber til at fáa veðurvánirnar, koyrilikindini eins og upplýst verður um hvar konsertir, framsýningar og annað alment virksemi fer fram, verður sagt i tíðindaskrivi frá Kunningarstovni i Havn.

Dag.

Um nøvn

Føðingar-dagur

Frigggjadagin 21. september verður Betheus Jensen, Vági, 80 ár.

